

(א) [לקמן י.] מנחות פא:
קג, (ב) [ערסין ה. ושי"ג]
(ג) [פסחים נג: ושי"ג]
(ד) [לקמן יב: מנחות פא:
קג,] (ה) [גדרים עה. כ"ב]
קכ:.] (ו) פסחים נג:
מנחות קג. [ערסין כ.].

(א) דעבריו: (ב) הייתי כן
הדברים: ילמד כתיב: (ג)
(ד) שואב: (ה) ילמד
(ו) לזו: (ז) דמי: ילמד
כתיב: (ח) ומיה: (ט)
(י) וסוף: (יא) מתחיל
(יב) לא היו ילמד כתיב
(יג) שואב: עליו כתיב
הס"ד ואפי' מיה
מתחיל קמי' לזו
דאפי' מיה לא וילמד
אחריה אחר לז' נון
אומר כי וס"ד ואפי'
מ"ה אמר הרי עלי וס"ד
ילמד:

[illegible]

(א) כל ימי קורו מבדל
אשר יעשה מנפן היין
מהרצנים ועד וג לא
יאכל: (מסכת ג, ד)

(ח) כסא אמרי צבי
 נזיר הוה ואמאי (לקי)
 ודומה הוה בראשונים
 ובכת"י: [3] "לס"
 מיתור: הגהות רבינו
 בצלאל, אשכנזי, ברכת
 ראש: [2] הגהת ריב
 אשכנזי שורא: [7] ע
 אשכנזי: [1] שייך לעי
 לדבילה יהודי (ברכת רא
 תרשי: ציטט) שייך לעי
 אשכנזי, ברכי משה, ברכ
 ליתא בדוריי: [5] צי
 מיתור: ראש: [6] צי
 מוטע דאין אדם מנציא
 מיתור (ב"ר): [10] גיט
 אשכנזי: [8] שייך להוסף

הריני נזיר מן הגרורות
עליו וזה דנחית ל
מפרש טעמא. בתוספתא (יש)
נזיר אחז כנזיר כנזיר האומנו

חריני^(א) נזיר מן הגרוגרות ומן הרבילה
בש"א נזיר ובה"א * אינו נזיר אמר
רבי יהודה אף כשאמרו ב"ש לא אמרו אלא
באומר הרי הן עלי קרבן: גמ' הריני נזיר
מן הגרוגרות ומן הרבילה ב"ש אומרים נזיר^(ב)
ואמאי^(ג) מכל אשר עשה מענף היין אמר
חזנאנא ב"ש סברי לה כר"מ דאמרי * אין אדם
מוציא דבריו לבטלה ובר"ש סברי לה כרבי
^(ד) יוסי דאמר בגמרא דב"ה אדם נתפס והאי
^(ה) נזיר ופתחו עמו הוא ^(ו) ובית שמאי נמי נזיר
ופתחו עמו הוא אלא ב"ש סברי לה כרבי
מאיר דאמר אין אדם מוציא דבריו לבטלה
וכיון דאמור הריני נזיר הוה ליה נזיר כי קאמר
מן הגרוגרות ומן הרבילה לאיתשולי הוא
דקאתי וב"ש למעמיהו דאמרי^(ז) אין שאלה
בהקדש וכיון דאין שאלה בהקדש שאלה
בגזירות ובית הלל סברי כר"ש דאין^(ח) ור"ש
פוסק שלא התגרס כדרך המתגרסים
מתני'

[illegible][illegible]

בְּיָמֵינוּ הַזֵּה הַחֲבִילָה בִּשְׁמֵא נִזְרָה. כָּל דֵּין נִזְרָה
וְשׂוֹי וְלֹא פִּרְשׁ מִיּוֹצֵא מִגִּפְסָן הֵינָּן וּבְגַמְ'
(ז) כִּינּוּי כִּינּוּי בִּשְׁמֵא נִזְרָה וְכֵן אֵינוּ
מִינֵינוּ נִזְרָה מִן הַחֲבִילָה^פ וְלֹמֶה קָרִי לִיה

פירוש¹² קרי דלעיל פירוש: **אמר**
 ו' יהודה אף בשאמר בש' א' אמר
 ו' א' באומר דהי' קרי' רבי יהודה
 פליג' אתנא דמתמתין אליהם. רבי
 יוחנן דלא הו' נזיר לדין מירות כיון
 דלא נדר חמש יולא מנאן כיון אלא
 נדור וזו ה' אהרונות ומן הדבילה
 דלא אמר מיר כיון פ' בקרבן¹³ וז"ל
 וזה איהו נזיר קאמר ואין וזה נזיר¹⁴
 וי"ל דמיר לשון הפרסה וכאלי אמר
 העירי פירוש מן הגבורות וז"ל והא
 גבורים (י.א.) מוכח לדין [יחודה]
 גבורים לא הו' נזיר בקרבן ע'
 שיאמר בקרבן ב"ק וי"ל דה"מ כשלא
 אמר על אלא ככר וזו קרבן אכל מ'
 ואמר ככר וז' על קרבן א"ל לומר כ"ק:
אין אדם מצידי דבריו בפסלה. ומלן
 עשרין (דף כ"ד) בשאומר ע'
 כלי על דאין ערכן לכלי רבנן פטרי
 ליה מכלוס ור"מ פליג' ואמר אדם ודע
 עין ערך לכלי וגמר ואמר לכלי דמיס'
 וטעמו דלי' להכסיל על פני שאלו דמיס'

וְשֶׁשׁ שָׁלַח מִדִּרְתּוֹ בְּגִבּוֹרֹתָיו וּגְמוּלָה וְאֶמֶר
 יוֹיָכָן הָדַמְר דְּבִרְיוֹ אֵינֶם תִּפְלֵה
 יוֹסֵף בְּהַאֲמָרָה הַכִּי וְכִי תִמְדוּרָה עֲלֵיהֶם
 וְתִמְכֹּר וְתִי לְדִמְיָה לְעֹלָמָה וְתִי לְדִמְיָה
 בְּגִבּוֹרֹתָיו תִּפְלֵה וְכִיּוֹן שָׁלַח מִדִּרְתּוֹ
 תִּפְלֵה אֶמֶר הִרְיָו מִי חֹזֵר מִחֵן כִּי
 גָּרְיוֹ אֲדָם תִּפְלֵה מִכָּלִי נִדְר וּבִזְכוֹן כִּי
 יוֹסֵף שִׁדְרִי וְתִפְלֵה מִמּוֹלָה כִּי כָלִי וְאֵת
 יוֹסֵף תִּפְלֵה הִי פִי אֶף בְּגִמְרָה לְדִרְתּוֹ אֲדָם
 שֶׁשֶּׁלֵּמָה וְהִי תִפְלֵה שְׁנוֹן לְשִׁחוֹן מִי
 מִן הַגִּבּוֹרֹתָיו וְיִלְלֵה דִּמְיָה מִפּוֹרֵשׁ
 שְׁפִירָן וְהִי אֵת וְיִפְלֵה לְמִימֵר דְּסִיפָה
 מִיִּמְיָה לְהַשְׁלֹטָה לִי אֵת הִי אֵת הִימְדוּרָה
 אֵת לְמִימֵר דְּסִיפָה לְפִרְוֵשׁ רִשָּׁא
 וְחֵלֵן מִיִּמְדוּרָה אֵת מְגִבּוֹרֹתָיו וְהִלְכֵן
 וְהִלְכֵן תִּפְלֵה לְדִרְתּוֹ וְהִי מִתְחִיבִין לִי
 דִּי יִדְעָה אֵת לִי מִתְחִיבִין דְּגִרִי
 לְבִישׁ וְאֶמֶר וְהִי שִׁמְעִין לִי לְדִרְתּוֹ
 תִּמְדוּרָה (ע"פ הַסֵּפֶר) וְאֵת וְאֵת תִּפְלֵה
 וְהִי מִיִּמְדוּרָה אֵת וְהִי לְדִרְתּוֹ בְּתִמְדוּרָה
 וְהִי לְעֹלָמָה לְמִימֵר דְּדִימְיָה מִפּוֹרֵשׁ
 וְהִי קִלְמִי וְהִי דִּדְוִלִי לְפִרְוֵשׁ בְּהַאֲמָרָה
 קִלְמִר דְּבִרְתּוֹ אֵת דִּי יִדְעָה לְהִמְדוּרָה
 יִיזֵר מִיִּמְדוּרָה אֵת שִׁיבָה לְהִמְדוּרָה
 כִּי כִי יוֹסֵף לִימְדוּרָה סִפְרִי בִּישׁ כִּיבְּנִין
 מִמּוֹלָה דְּבִרְתּוֹ לְבִשְׁתּוֹ וְיִלְלֵה נִיחָא
 וְהִי שֶׁלְּפִנְיָה דְּבִישׁ וְהִי לְדִרְתּוֹ כִּי
 וְהִי מִיִּמְדוּרָה אֵת וְהִי יוֹלֵךְ לְקִבְּרוֹ
 וְהִי דְּבִרְתּוֹ אֵת תִּפְלֵה וְהִי אֵת

שיך ערך לכלי דמים מיהא שייכה
הי דמים להכי קרי דמי כלי ערך אבל
שיפא לפרושי תמילת דבריו קמתי הלכך
שיפא שפא נאכל ונאכל על מיהא
מצי עורשי קרי גדל פרע ונאכל מפרו
עשות היי הקדש ולהכי נאכל^(ט) לא מהיי
וומר ב"ש כר"מ ביבול להי מי פריך
דלא אמרינן ב"ש כר"מ^(י) ונאכל ונאכל
נאכל היכא דמל הקדש כרע אלא שז
ומה שזמאי כרבי מאיר דלמיר אין
כל עין^(י) דאין שאלה להקדש:
מן השעורין יצא מן המיחין ור"ש
פוסק
יבא דבריו לבטלה דראשית דבריו דאמר הניין
מחת אשכולה לדרוד אשכול התחתית על דבר ובה
אין דבריו דאמר ביה דאיהא ארץ כהן פסונוט מן
ללקח^(י) דהקדש בטעות עקוב לדינן מן
הי קדש ויהא דאין וקא ביה דרביב אין קול ויהא
מן השעורין דאמר פוסק שלא התגרס כח
תנא^(י) וקא דאשכח אשכול אשכולי דאין
וכן ליהא בדס"י, ורביב בצלאל אשכולי דאין

א א מ' פ"א מלכות
טירות הלכה י:
הנהרות מהר"ב
רנשבורג

ס"ל וז"ל דאין פותחין
בהרטה וי"ל דאיכא
פ"ד דפותחין ותיירק
לשניהם ועוד ית"ל
דשאני הכא דתוך
כדי דבור דהוא וואן
צריך רק הרטה כל"ל
וע"ה א"מ שהגיה קן על
פי התוס' דמנחות דף קג
ע"א ועוד הגיה שם בדרכ
אחר אבל זה נראה נעוץ:

[illegible]

אמר דברי שאני כי אין
התגוררות;
ולכשי' גדרו ופתחו
העצמו. דגרי דאיה' להו
היה אומר מוצי' איה' להו
למבטא מ"מ מה שהוצי'א
מפיון הן התגוררות מאי
עבדת ובמאי דיימת
ליה לא דמי לאומר ער
לכלי פתוח כמון חרש על
ההוצאה מתוך שאין ארץ
התגוררות דבריו לטעלה
התגוררות לדיבוריה דער
קאמער חיינו דעם אל
ההא. הן התגוררות
קאמערס ליינען (רמאס)
הו' גיור ומה שאמר
כי נחם ופחת ופחת
היו הריני נחם ופחת
המלה הלכל' לא שייך בה
מ' הלכל' הו' גיור; ובמ"ה
המתגוררים לא נמי
לא
הו' נחם ופחת ופחת
הו' גיור הן עלי קרבן;

